

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

A6-0186/2008

15.5.2008

BETÄNKANDE

om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och ESFP
(2008/2003(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Helmut Kuhne

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	14
RESERVATION	18
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	19

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och ESFP (2008/2003(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin (ESS), som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003,
- med beaktande av Lissabonfördraget, som undertecknades i Lissabon den 13 december 2007,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 14 december 2007,
- med beaktande av rapporterna om Europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP) från rådets ordförandeskap av den 18 juni och den 11 december 2007,
- med beaktande av det gemensamma sammanträdet mellan EU:s försvars- och utvecklingsministrar den 19–20 november 2007,
- med beaktande av slutsatserna om säkerhet och utveckling och slutsatserna om ESFP från rådets möte den 19–20 november 2007,
- med beaktande av Madridrapporten som utfärdades av studiegruppen för mänsklig säkerhet den 8 november 2007,
- med beaktande av sin resolution av den 14 april 2005 om ESS¹,
- med beaktande av sin resolution av den 16 november 2006 om genomförandet av ESS inom ramen för ESFP²,
- med beaktande av den gemensamma EU/Afrika strategin som antogs i Lissabon den 9 december 2007 och utnämningen av general Pierre Michel Joana till särskild rådgivare för Afrikas fredsbevarande förmåga från den 1 mars 2008.
- med beaktande av sin resolution av den 27 september 2007 om ESFP-operation i östra Tchad och norra Centralafrikanska republiken³,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A6-0186/2008), och av följande skäl:

---

¹ EUT C 33 E, 9.2.2006, s. 580.

² EUT C 314 E, 21.12.2006, s. 334.

³ Antagna texter, P6_TA(2007)0419.

Allmänna överväganden

- A. Under 2007 och i början av 2008 fattade rådet viktiga operativa beslut när det gäller ESFP och genomförandet av ESS, däribland följande:
- a. Upprättandet av ett polisuppdrag inom ramen för ESFP i Afghanistan (Eupol Afghanistan).
  - b. Beslutet att inleda en militäroperation inom ramen för ESFP i Tchad/Centralafrikanska republiken.
  - c. Omformningen och minskningen av Eufor Althea-trupper i Bosnien och Hercegovina.
  - d. Förberedelserna för ett civilt ESFP-uppdrag i Kosovo.
  - e. Förberedelserna för ett uppdrag i syfte att reformera säkerhetssektorn i Guinea-Bissau.
- B. Under 2007 och i början av 2008 har ytterligare utveckling ägt rum avseende ESFP:s kapacitetsbehov och genomförandet av ESS, däribland följande:
- a. Antagandet av ett nytt civilt övergripande mål för 2010.
  - b. Inrättandet av en civil planerings- och ledningskapacitet (CPCC) inom rådets sekretariat.
  - c. Uppnåendet av operativ kapacitet genom EU:s operativa centrum.
  - d. Uppnåendet av fullständig operativ kapacitet när det gäller att snabbt och samtidigt inleda två militära operationer inom ramen för ESFP genom att använda stridsenheter.
- C. Under 2007 och i början av 2008 uppmärksammades även fortsatta brister hos ESFP och genomförandet av ESS, däribland följande:
- a. Bristen på en civil fredskår i EU, som Europaparlamentet har begärt sedan 2000, och bristen på kapacitet när det gäller räddningstjänst och humanitärt bistånd, vilket har behandlats i en rad dokument från kommissionen och rådet sedan tsunamikatastrofen 2004.
  - b. Leveransförseningar och stigande kostnader avseende nödvändig kapacitet för långväga flygtransporter i form av det militära transportflygplanet Airbus A400M.
  - c. En obalans i bidragen från medlemsstaterna, avseende personaltillsättningen i samband med ESFP uppdrag, vilket begränsar EU:s förmåga att hantera kriser.
  - d. Problem när det gäller att rekrytera tillräckligt många poliser till uppdraget i Afghanistan, på grund av säkerhetsproblem och bristen på karriärmöjligheter för enskilda personer efter återkomsten.

- e. Förseningar vid inledandet av ESFP-uppdraget i Tchad/Centralafrikanska republiken på grund av konferenser om styrkebidrag som inte var framgångsrika, särskilt avseende bristen på helikoptrar.
- f. Strandningen avseende ingåendet av de tekniska avtal som utarbetats mellan EU och Nato i syfte att säkra samordningen i Kosovo mellan KFOR och det eventuella framtida ESFP-uppdraget, och i Afghanistan mellan Eupol och Isaf, på grund av invändningar från Turkiet.

D. Lissabonfördraget kommer att medföra omfattande förändringar av ESFP.

E. Kontinuerliga insatser behöver göras för att undvika dubblering och öka kompatibiliteten inom EU, och det mest kostnadseffektiva sättet att göra detta på är att dela och gemensamt utnyttja försvarsresurser för att maximera Europas försvarsförmåga.

1. Europaparlamentet bekräftar återigen slutsatserna i parlamentets tidigare resolutioner om ESS och ESFP, och ser därför inget behov av att upprepa någon av dem i denna resolution.

Lissabonfördraget

2. Europaparlamentet välkomnar undertecknandet av Lissabonfördraget, som kommer att medföra omfattande förändringar av ESFP, särskilt genom att stärka den höge representantens befogenheter, inrätta en europeisk avdelning för yttre åtgärder och införa en artikel om ömsesidigt försvarsbistånd, en solidaritetsklausul, ett permanent strukturerat samarbete på försvarsområdet och en utvidgning av "Petersbergsuppdragen". Parlamentet hoppas att ratificeringsprocessen kommer att slutföras med framgång och i god tid i alla medlemsstater. Parlamentet gratulerar de medlemsstater som redan har ratificerat Lissabonfördraget. Parlamentet påpekar att det kommer att genomföra sina skyldigheter enligt det gällande fördraget och att det noga kommer att övervaka genomförandet av alla förändringar.
3. Europaparlamentet uppmanar de berörda medlemsstaterna att inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet, enligt Lissabonfördraget, undersöka möjligheterna till och de möjliga konsekvenserna av att inkludera de befintliga multinationella styrkorna, t.ex. Eurocorps, Eurofor, Euromarfor, den europeiska gendarmeristyrkan, den spanska italienska amfibiestyrkan, European Air Group, European Air Coordinations avdelning i Eindhoven, Athens Multinational Sealift Coordination Centre och alla relevanta styrkor och strukturer för ESFP uppdrag.

Utvärdering och komplettering av den europeiska säkerhetsstrategin (ESS)

4. Europaparlamentet uppmanar den höge representanten att i en vitbok utvärdera de framsteg som har gjorts, samt eventuella brister, i samband med genomförandet av ESS sedan 2003, inbegripet de lärdomar man har dragit av ESFP-uppdrag, kopplingen mellan yttre och inre säkerhetsaspekter (kampen mot terrorismen), skyddet av gränser och viktig infrastruktur, inbegripet skydd mot angrepp via Internet, trygg energiförsörjning och de civila, ekonomiska, tekniska och diplomatiska insatser som krävs där, olösta regionala tvister i EU:s närområde, t.ex. i Transnistrien, Abchazien, Sydossetien och

Nagorno-Karabach, utmaningar på det humanitära området och på säkerhetsområdet i Afrika, konsekvenserna av klimatförändringar och naturkatastrofer för civilskyddet och mänsklig säkerhet samt spridning av massförstörelsevapen. Parlamentet uppmanar honom dessutom att utvärdera om dessa hot, risker och utmaningar är direkt relevanta för en bred förståelse av europeisk säkerhet eller om de bara har en säkerhetsdimension.

5. Europaparlamentet uppmanar den höge representanten att i denna vitbok inbegripa förslag till förbättringar och kompletteringar av ESS, som t.ex. definitionen av gemensamma europeiska säkerhetsintressen och kriterier för inledande av ESFP-uppdrag. Parlamentet uppmanar honom även att fastställa nya mål för civil och militär kapacitet (inbegripet strukturer för ledning och kontroll samt transporter för alla europeiska aktörer i krishantering för både ESFP- och katastrofhjälpsyften) och att reflektera över konsekvenserna av Lissabonfördraget med hänsyn till ESFP och förslag till ett nytt partnerskap mellan EU och Nato.
6. Europaparlamentet uppmanar också den höge representanten att ta itu med frågan om ”invändningar” i vitboken. Även om denna fråga faller under varje medlemsstats nationella suveränitet anser parlamentet att invändningarna bör harmoniseras för att garantera säkerheten för de olika medlemsstaternas styrkor på fältet.
7. Europaparlamentet anser att en sådan vitbok ska utgöra grunden för en bredare politisk debatt, som ska hållas offentligt, särskilt eftersom ESS definierar unionens grundläggande värderingar och mål och förtydligar vad den står för. Parlamentet betonar att en framtida utvärdering av ESS måste genomföras med större demokratisk kontroll och därför göras i nära samråd med alla EU-institutioner, inbegripet Europaparlamentet och nationella parlament.

Civil krishantering och civilskydd

8. Europaparlamentet välkomnar det nya civila övergripande målet för 2010 som började gälla den 1 januari 2008, i vilket man tar hänsyn till erfarenheter från tidigare civila ESFP-uppdrag.
9. Europaparlamentet välkomnar inrättandet inom rådets sekretariat av CPCC, som kommer att tjäna som den civila motsvarigheten till ett operativt högkvarter i EU och kommer att tillhandahålla hjälp och stöd vid planering och genomförande av civila ESFP uppdrag och därmed säkra civilt befäl. Parlamentet uppmanar till ett övervägande av en sådan balans i samband med den civila/militära cellen.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheterna till en lämpligare organisatorisk miljö, såsom en specialiserad enhet inom den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, så att man säkrar en mer sammanhängande och mångsidig strategi för civil krishantering, överbryggar institutionella klyftor och på så sätt möjliggör bättre samordning av interna EU instrument samt samarbete mellan EU och externa och icke-statliga organisationer.
11. Europaparlamentet uppmanar rådet att, mot bakgrund av otillfredsställande planering och utplacering av Eupol Afghanistan, omgående genomföra en översyn av aspekter som rör beslutsfattande, finansiering och utplacering i samband med civila ESFP-uppdrag och

lägga fram konkreta förslag som har utformats för att undvika en upprepning av denna situation i framtiden.

12. Europaparlamentet erkänner medlemsstaternas insatser för att göra personal tillgänglig för civila ESFP uppdrag inom områden avseende civilskydd, övervakning, EUSR stöd och uppdragsstöd. Parlamentet uppmärksammar emellertid fortsatta brister inom områden som polis, rättssäkerhet och civilförvaltning. Parlamentet betonar vikten av att tillhandahålla kompetent och mycket yrkeskunnig personal för ESFP uppdrag.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att öka sitt samarbete inom området civila ESFP uppdrag och EU:s gränsuppdrag där uppdelningen av behörigheten mellan de två institutionerna är oklar. Den europeiska avdelning för yttre åtgärder som föreslås i Lissabonfördraget bör underlätta denna uppgift. Även om Lissabonfördraget träder i kraft tror emellertid parlamentet att det ändå skulle uppkomma behörighetskonflikter som kräver beslut från den höge representanten.
14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att regelbundet se över personaltillgången för civila ESFP uppdrag och föra samman sina behöriga nationella myndigheter i syfte att upprätta nationella handlingsplaner avseende möjliga bidrag, som man gör i Finland, inbegripet upprättandet av förfaranden för att säkra karriärmöjligheterna för deltagarna i denna typ av uppdrag och på ett lämpligt sätt följa FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) om kvinnors representation i mekanismer för förebyggande, hantering och lösning av konflikter. Parlamentet efterlyser dessutom särskild utbildning i skydd av barn, i linje med EU:s riktlinjer om barn i väpnade konflikter.
15. Europaparlamentet ser det som viktigt att stärka den civila förmågan till konfliktlösning, och uppmanar därför rådet och kommissionen att inrätta en europeisk civil fredskår för krishantering och konfliktförebyggande i enlighet med parlamentets önskemål.
16. Europaparlamentet uppmärksammar bristen på användning av den värdefulla civila insatsgruppen (CRT) och beklagar att CRT-experterna har utplacerats nästan uteslutande på individuell grund istället för, som planerat, inom ramen för en grupp som de är utbildade för.
17. Europaparlamentet välkomnar översynen av rådets beslut av den 8 november 2007 och kommissionens meddelande av den 5 mars 2008 om gemenskapens räddningsmekanism och det nya finansiella instrumentet för civilskydd, som är utformat för att förbättra mobiliseringen och samordningen av civilskyddet i händelse av omfattande krissituationer i eller utanför EU.

Mänsklig säkerhet och utvecklingspolitikens säkerhetsdimension

18. Europaparlamentet påminner rådet om dess ansvar enligt folkrätten för att se till att all civil och militär personal har fullgod utbildning i överensstämmelse med internationella humanitära standarder, och att riktlinjer granskas och utvecklas för att garantera respekten för lokalbefolkningar, kulturer och kön.
19. Europaparlamentet erinrar om vikten att ta hänsyn till de mänskliga rättigheterna och integreringen av ett jämställdhetsperspektiv och uppmanar till nominering av fler

kvinnliga kandidater till chefspositioner inom GUSP/ESFP, däribland till särskilda representanter inom EU och till ESFP-uppdrag i allmänhet.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta att arbeta för att uppnå målet att införa ett internationellt förbud mot multipelvapen, ytterligare utveckla sätt att hitta och förstöra blindgångare, ge finansiellt och tekniskt stöd till berörda länder samt fortsatt verka för att de pågående förhandlingarna om att stärka det globala förbudet mot landminor, om ett globalt förbud mot uranvapen och om ett globalt förbud i syfte att kontrollera överföring av konventionella vapen slutförs. Mot bakgrund av detta anser Europaparlamentet att det är besvärande att EU:s uppförandekod för vapenöverföringar – trots att det kommer att fira tioårsjubileum 2008 – ännu inte är rättsligt bindande och att det fortfarande och utan större hinder verkar förekomma okontrollerade vapenexporter från EU-medlemsstater, även till regeringar i länder där EU håller på att inleda eller överväger ESFP-operationer. Parlamentet noterar vidare risken att vapen kan överföras till tredjeländer genom EU via medlemsstater med mindre sträng exportkontroll och/eller genom en oansvarigt flexibel användning av EU:s eller Natos internationella importlicens. Parlamentet betonar därför att det är viktigt för alla medlemsstater att tillämpa högsta möjliga standarder för kontroll av vapenexport, så att man förhindrar att EU-vapen underblåser konflikter.
21. Europaparlamentet bekräftar sin farhåga om den pågående spridningen av handeldvapen och lätta vapen, vilka orsakar onödigt mänskligt lidande, förvärrar väpnade konflikter och instabilitet, underlättar terrorism, undergräver hållbar utveckling, gott styre och rättsstatsprincipen, och bidrar till allvarliga kränkningar av mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt. Den samordning som krävs mellan minskning av handeldvapen och lätta vapen respektive kontrollstrategier måste bli en integrerad del i internationella program för konfliktförebyggande och fredsbyggande efter konflikter. Medlemsstaterna, rådet och kommissionen uppmanas att förmå regeringar att enas om bindande bestämmelser för att kontrollera handeldvapen och lätta vapen (inklusive förmedling och överföring) genom internationell, regional och nationell lagstiftning.
22. Europaparlamentet betonar att EU måste överta initiativet för att stärka den internationella vapenkontrollen och därmed bidra till en förstärkt effektiv multilateralism inom den internationella ordningen. Parlamentet noterar dessutom samstämmigheten mellan insatser för att integrera icke spridningsaspekter inom EU:s grannskapspolitik och insatser för att uppnå det allmänna strategiska målet att skapa säkerhet i Europeiska unionens grannstater.
23. Europaparlamentet anser att avväpning, demobilisering och återanpassning bör vara en integrerad del av ESFP-uppdragen och uppmanar rådet att närhelst detta är lämpligt i ESFP-uppdrag inbegripa förstörelse och säker förvaring av nedmonterade vapen och undvika olaglig överföring av sådana vapen i enlighet med erfarenheterna från Nato SFOR/Eufor Althea-uppdraget i Bosnien och Hercegovina.
24. Europaparlamentet välkomnar det första gemensamma mötet någonsin mellan EU:s försvars- och utvecklingsministrar den 19 november 2007, vilket var ett viktigt steg när det gäller att se över problemen i utvecklingsländerna och därmed stärka sammanhållningen och följdriktigheten hos EU:s kortsiktiga åtgärder för säkerhet och långsiktiga åtgärder för utveckling gentemot de berörda länderna. Parlamentet välkomnar

också rådets slutsatser om säkerhet och utveckling av den 19 november 2007, särskilt den tonvikt som där läggs på konfliktanalys och konfliktkänslighet, och uppmuntrar eftertryckligt kommissionen och rådet att genomföra dessa slutsatser.

25. Europaparlamentet uppmanar rådet att undersöka olika alternativ för inrättandet av en integrerad civil militär insatsstyrka för mänsklig säkerhet med syfte att genomföra operationer för mänsklig säkerhet, bestående av omkring 15 000 personer, av vilka minst en tredjedel skulle vara civila specialister (såsom poliser, övervakare av mänskliga rättigheter, specialister på utveckling och humanitära frågor och handläggare). Styrkan, som bygger på redan befintliga ESFP strukturer, skulle kunna hämtas från trupper som redan har avsatts och civil kapacitet som medlemsstaterna redan har gjort tillgänglig (såsom den kapacitet som har gjorts tillgänglig under de civila och militära målen ”Headline Goals”, de taktiska insatsstyrkorna och de civila beredskapsteamerna). Styrkan skulle också kunna inkludera en ”frivilligtjänst för mänsklig säkerhet” som skulle kombinera en civil fredskår enligt parlamentets förslag och den europeiska frivilligkår för humanitärt bistånd som föreslås i Lissabonfördraget.
26. Europaparlamentet anser att 40 årsdagen för fördraget om ickespridning av kärnvapen (NPT) den 1 juli 2008 måste ses som ett tillfälle för EU att främja behovet av kärnvapenedrustning i sin strategi för massförstörelsevapen, med hänvisning till de utskott som förbereder den kommande konferensen för översyn av icke spridningsavtalet. Parlamentet upprepar att detta bland annat innebär att de ”erkända” kärnvapenmakterna behöver lägga fram nedrustningsinitiativ, att man gör Europa till en kärnvapenfri zon och att man ingår en global konvention om förbud mot kärnvapen.

EU:s diplomatiska roll när det gäller Irans kärnenergiprogram

27. Europaparlamentet betonar EU:s ledande diplomatiska roll när det gäller Irans kärnenergiprogram, vilken inte bara inbegriper den höge representanten som företräder EU och EU3 (Frankrike, Tyskland och Storbritannien), utan även Förenta staterna, Ryssland och Kina och sammanför olika intressen och strategier i strävan efter ett gemensamt mål. Parlamentet bekräftar att spridningsriskerna i samband med Irans kärnenergiprogram ger fortsatt anledning till oro för EU och det internationella samfundet. Parlamentet lyfter därför fram sin resolution av den 31 januari 2008 om Iran¹ och stöder FN:s säkerhetsråds resolution 1803 (2008) av den 3 mars 2008.
28. Europaparlamentet uppmanar Förenta staterna att, mot bakgrund av de diplomatiska framstegen i förhandlingarna med Nordkorea, tillsammans med EU-3 delta i direkta förhandlingar med Iran, eftersom Förenta staterna kan erbjuda kompletterande incitament som t.ex. säkerhetsgarantier.

Transporter, kommunikationer och underrättelser

29. Europaparlamentet beklagar leveransförseningen och de stigande kostnaderna för flygplanet A400M för långväga transporter och bristen på driftklara helikoptrar för kortväga transporter.

---

¹ Antagna texter, P6_TA(2008)0031.

30. Europaparlamentet stöder Europeiska försvarsbyråns (EDA) arbete om strategiska transporter och uppmanar medlemsstaterna att göra mer för att täcka bristerna. Parlamentet välkomnar interimistiska åtgärder som t.ex. Salis (tillfällig lösning i fråga om strategiska flygtransporter) och uppmanar utvecklandet av ett system för gemensamt utnyttjande av resurser.
31. Europaparlamentet välkomnar det brittiska förslaget att dela med sig av information om tillgången på helikoptrar för EU uppdrag, så att helikopterflottorna kan samordnas bättre.
32. Europaparlamentet välkomnar det fransk-tyska helikopterprojektet för tunga transporter, men är också medvetet om de komplicerade skälen till bristen på tillgängliga och driftklara helikoptrar som främst har att göra med de höga kostnaderna för flygtimmar och underhåll. Parlamentet uppmanar rådet att undersöka möjligheterna att överbrygga klyftan under den närmaste framtiden, antingen genom en gemensam insats eller genom att stödja medlemsstaterna i renoveringen och förbättringen av ryskbyggda helikoptrar samt att inrätta ett helikopterutbildningscentrum. Parlamentet upprepar att ett av de viktigaste hindren för att modernisera och omforma europeiska styrkor så att de effektivt kan hantera 2000-talets säkerhetsutmaningar inte är nivån på försvarsutgifterna, utan snarare bristen på samarbete, avsaknaden av en klar uppdelning av arbete och specialiseringar, samt dubbling och fragmentering i vapenproduktion och införskaffande av vapen, vilket ökar risken för att arméerna inte kommer att kunna utföra gemensamma operationer. Ändå uppmanar parlamentet medlemsstaterna att planera för en ökning av försvarsutgifterna i syfte att kunna utnyttja befintliga helikoptrar på ett effektivt sätt.
33. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att hålla parlamentet underrättat om rådande initiativ och ta itu med kapacitetsbrister på viktiga områden som t.ex. helikoptrar och sjukvårdsenheter, och lägga fram gemensamma finansiella förslag för en garanterad tillgång till sådana kapaciteter för både mänskliga och ESFP-syften.
34. Europaparlamentet välkomnar Europeiska försvarsbyråns projekt om programvarustyrad radio, vilket har potential att förbättra kommunikationen mellan civila och militära myndigheter i händelse av en krissituation.
35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka utbytet av underrättelser genom EU:s gemensamma lägescentral. Särskilda åtgärder behöver tas med i beräkningen när det gäller nya hot som inte omfattas av ESS, t.ex. trygg energiförsörjning och klimatförändringarnas säkerhetskONSEKVENSER.

Militär kapacitet

36. Europaparlamentet anser att stridsenheterna är ett instrument som hjälper medlemsstaterna att omvandla sina väpnade styrkor, att stärka samverkansförmågan och upprätta en gemensam försvarsstrategisk kultur. Parlamentet uppmärksammar att stridsenheterna hittills inte har använts, bl.a. beroende på snävt definierade villkor för utplacering, och beklagar att den rådande stridsenhetsprincipen därför inte har löst problemen med styrkebidrag för konkreta uppdrag. Parlamentet anser att ett snabbt förtydligande krävs för att undvika en kostsam överlappning vid militärt strukturbyggande.

37. Europaparlamentet är medvetet om att upprättandet av styrkor främst är en fråga om politisk vilja och gemensam bedömning. Parlamentet uppmanar rådet att undersöka alternativ för att förbättra styrkebidraget, t.ex. genom ytterligare utveckling av stridenhetsprincipen som resulterar i en större permanent gemensam EU insatsstyrka eller genom ett mer omfattande urval av tillgänglig kapacitet inom ramen för det övergripande målet, för att komma i ett läge där man snabbt kan sammankalla en styrka som är lämplig för ett specifikt uppdrag.
38. Europaparlamentet uppmanar till inrättandet inom ramen för EU:s operativa centrum av en permanent planerings- och driftscentral för ledning av militära uppdrag inom ESFP.
39. Europaparlamentet föreslår att man placerar Eurocorps som en permanent styrka under EU:s ledning och uppmanar alla medlemsstater att bidra till denna.
40. Europaparlamentet uppmanar till en fortsatt förbättring av samverkansförmågan mellan EU:s nationella väpnade styrkor. Parlamentet beklagar den rådande heterogeniteten avseende utbildning och utrustning mellan olika väpnade styrkor i medlemsstaterna och uppmanar till ett militärt "Erasmusprogram" som omfattar gemensam utbildning för militär personal som kan utplaceras i uppdrag.
41. Europaparlamentet erinrar om att ESFP uppdragens framgång beror på om de militära styrkorna är tillräckligt utrustade och har tillräckliga resurser. Rådet uppmanas att utveckla gemensamma standarder för sjukvård och fungerande omsorg. Sådana gemensamma standarder och ett regelbundet utbyte av bästa praxis, samordnat till exempel av EU:s militärstab, skulle stödja de enskilda medlemsstaterna i deras kapacitetsutveckling och på så sätt hjälpa dem att successivt tillhandahålla tillräckliga styrkor.
42. Europaparlamentet beklagar att inrättandet av Europeiska försvarsbyrån ägde rum för sent för att förhindra framväxten av tre olika nationella program för den obemannade luftfarkosten, istället för ett gemensamt europeiskt program, som skulle göra det möjligt för vissa företag att delta i mer än ett projekt och därmed spara skattebetalarnas pengar flera gånger om, vilket inte ger Europeiska försvarsbyrån något annat alternativ än att arbeta med införandet av obemannade luftfarkoster i det reglerade luftrummet. Parlamentet uttrycker sitt stöd för ett gemensamt europeiskt satellitprojekt, på antingen underrättelse- eller kommunikationsområdet.
43. Europaparlamentet välkomnar kommissionens försvarspaket, särskilt dess förslag till direktiv om offentlig upphandling på försvarsområdet och förslag till direktiv om överföring av försvarsutrustning inom gemenskapen. Parlamentet anser att detta är nödvändiga steg för att kunna ge personal på nationell och EU-nivå tillgång till den bästa interoperativa utrustningen.
44. Europaparlamentet välkomnar slutsatserna från Europeiska försvarsbyråns styrelse från den 14 maj 2007, särskilt uppmaningen att minska beroendet av icke-europeiska källor för viktig försvarsteknik och betoningen av behovet av att EU uppnår oberoende och operationell suveränitet.

Finansiering av ESFP-uppdragen

45. Europaparlamentet påpekar att EU:s allt större roll, särskilt genom civila ESFP-uppdrag, skapar en efterfrågan på en ständigt större GUSP-budget och därför kräver ett större och mer aktuellt informationsflöde från rådet för att därmed ge parlamentet möjlighet att utarbeta sina beslut om den årliga budgeten.
46. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att utarbeta förslag som möjliggör flexibla upphandlingsförfaranden som är lämpliga för civila ESFP uppdrag – som mycket ofta kräver snabba beslut – som ska granskas och godkännas av parlamentet, rådet och kommissionen. Parlamentet välkomnar att kommissionen nyligen har öppnat sin utbildning i upphandling och finansieringsförfaranden för personal från ESFP uppdrag.
47. Europaparlamentet beklagar att uppställningen i artikel 28 i EU fördraget med avseende på snabb finansiering av ESFP verksamhet utanför EU:s budget är onödigt komplicerad. Parlamentet insisterar på att det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning av den 17 maj 2006 och den strukturerade dialogen mellan rådet och parlamentet som föreslås där, genomförs till fullo. Parlamentet anser att Athena-mekanismen på sikt bör överföras till GUSP-budgeten, dock med bibehållen flexibilitet.
48. Europaparlamentet uppmanar till en halvtidsöversyn enligt budgetramen för 2007–2013 avseende sammanhållningen och komplementariteten vid användningen av EU:s yttre instrument (GUSP-budgeten, stabilitetsinstrumentet, finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete och instrumentet för den europeiska grannskapspolitiken) i samband med åtgärder inom EU:s krishantering (militära och civila).

ESFP och parlamentarisk granskning

49. Europaparlamentet påpekar att parlamentet, genom sina kontakter med nationella parlament (utskottsordförandekonferensen för ordförande i utskott för utrikesfrågor, utskottsordförandekonferensen för ordförande i utskott för försvarsfrågor samt Natos parlamentariska församling) och genom det framtida genomförandet av protokollet till Lissabonfördraget om de nationella parlamentens roll, är det legitima organ på EU nivå inom vilket den parlamentariska granskningen, övervakningen och kontrollen av ESFP ska ske.
50. I ljuset av de nya möjligheter som Lissabonfördraget öppnar för GUSP och ESFP vill Europaparlamentet uppmantra till närmare samarbete mellan relevanta utskott i Europaparlamentet, de nationella parlamenten och Natos parlamentariska församling.
51. Europaparlamentet uppmanar kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) att tillsammans med Europaparlamentet inrätta en mekanism för konfidentiell information om nya kriser eller internationella händelser på säkerhetsområdet, i likhet med de mekanismer som finns inom flera EU medlemsstaters nationella parlament, vilket – beroende på hur pass konfidentiell informationen är – skulle omfatta allt från slutna utskottssammanträden till möten med Kusp och utvalda medlemmar av berörda utskott och underutskott.

52. Europaparlamentet betonar att parlamentet bör fortsätta med att anta en rekommendation eller resolution före inledandet av varje form av ESFP-uppdrag (inbegripet användandet av en stridsenhet) i nära samråd med de nationella parlamenten, för att före en ESFP-insats ha lagt fram en ståndpunkt från Europaparlamentet. Parlamentet anser att arbetsordningen, för att garantera flexibilitet när parlamentet inte sammanträder eller när snabb utplacering bedöms vara nödvändigt, bör anpassas för att bemyndiga dess ansvariga utskott att anta denna rekommendation eller resolution på parlamentets vägnar.
53. Europaparlamentet uppmanar rådet att infoga en hänvisning till den rekommendation eller resolution som parlamentet har antagit i den gemensamma åtgärd som bemyndigar ett ESFP uppdrag, vilket skulle visa att rådet eftersträvar ytterligare demokratisk legitimitet genom parlamentsbeslut för sina yttre åtgärder.

Förbindelserna mellan EU och Nato

54. Europaparlamentet beklagar dock Turkiets invändningar mot ett strategiskt samarbete mellan EU och Nato som baserar sig på men går längre än Berlin Plus-avtalet. Parlamentet är bekymrat över de negativa konsekvenserna för EU:s utstationerade personal, särskilt Eupol-uppdraget i Afghanistan och Eulex-uppdraget i Kosovo, och begär att Turkiet drar tillbaka sina invändningar så snart som möjligt.
55. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen och Nato stärker varandra ömsesidigt, och förespråkar ett nära samarbete dem emellan.

o

o o

56. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament, Natos parlamentariska församling och Förenta nationernas generalsekreterare, Nato, Afrikanska unionen, OSSE, OECD och Europarådet.

MOTIVERING

Den 14 december 2007 uppmanade Europeiska rådet den höge representanten för GUSP att, tillsammans med Europeiska kommissionen och i nära samarbete med EU:s medlemsstater, granska genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin (ESS) i syfte att lägga fram förslag om hur man kan förbättra genomförandet och vid behov komplettera strategin, för antagande av Europeiska rådet i december 2008.

Föredraganden instämmer i betydelsen av denna uppgift och lägger fram idén om att utarbeta en vitbok i vilken man utvärderar utvecklingen och bristerna hos genomförandet av ESS, inbegripet förslagen om förbättring och komplettering av ESS. Det handlar bl.a. om att dra nytta av erfarenheterna från ESFP-uppdragen, beakta kopplingen mellan de yttre och inre aspekterna av säkerhet (kampen mot terrorismen), skyddet av gränser och nödvändig infrastruktur, trygg energiförsörjning, klimatförändringarnas och naturkatastrofernas konsekvenser för civilskyddet och principen om mänsklig säkerhet. I vitboken bör man också, förutom definitionen av gemensamma europeiska säkerhetsintressen och kriterier för inledandet av ESFP-uppdrag, inbegripa upprättandet av nya mål för civil och militär kapacitet, däribland kontroll- och befälstrukturer, reformfördragets effekter på ESFP och förslag till ett nytt partnerskap mellan EU och Nato.

Lissabonfördraget

Lissabonfördraget, som undertecknades den 13 december 2007, innebär stora förändringar inom ESFP-området, särskilt genom stärkandet av den höge representanten, införandet av en artikel om ömsesidigt försvarsbistånd och en solidaritetsklausul samt möjligheten att upprätta ett permanent strukturerat samarbete. Utan att blanda sig i de nationella ratificeringsförfarandena ska Europaparlamentet noga övervaka genomförandet av dessa förändringar och diskutera dem med de nationella parlamenten i EU.

Europeiska multinationella styrkor som redan finns, t.ex. Eurocorps, Eurofor, Euomarfor, den europeiska gendarmeristyrkan, den spansk-italienska amfibiestyrkan, European Air Group, European Air Coordinations avdelning i Eindhoven, Athens Multinational Sealift Coordination Centre och alla styrkor och strukturer som kan användas för ESFP-uppdrag, kan föras in under EU:s paraply genom det permanenta strukturerade samarbetet i enlighet med Lissabonfördraget.

Civil krishantering och civilskydd

Den 1 januari 2008 infördes det nya civila övergripande målet för 2010 i syfte att ta hänsyn till erfarenheterna från civila ESFP-uppdrag och som ett instrument för att kvalitativt förbättra den nationella personal och de nationella medel som finns tillgängliga för civila ESFP-uppdrag.

Den civila planerings- och ledningskapacitet (CPCC) som inrättas inom rådets sekretariat kommer att tjäna som den civila motsvarigheten till ett operativt högkvarter i EU och kommer

att tillhandahålla nödvändig hjälp och stöd vid planering och genomförande av civila ESFP-uppdrag.

Det har i själva verket skett ett skifte i EU från en integrerad civil/militär metod till en krishantering som resulterar i gemensamma civila/militära uppdrag till en förenlig men separat typ av beslutsfattande och ansvarighet för militära och civila ESFP-uppdrag. Föredraganden stöder denna nya metod eftersom man undviker farhågorna kring att civila EU-uppdrag sker under militärt befäl och upprätthåller en balanserad civil/militär metod för EU:s krishantering.

Medlemsstaterna bör, på samma sätt som i Finland, låta sina behöriga nationella myndigheter tillsammans upprätta nationella handlingsplaner avseende möjliga bidrag till civila ESFP-uppdrag, inbegripet utarbetandet av förfaranden för att garantera uppdragsdeltagarnas yrkeskarriärer.

När det gäller civilskydd kommer översynen av rådets beslut om gemenskapens räddningsmekanism och det nya finansiella instrumentet för civilskydd att förbättra mobiliseringen och samordningen av civilskyddet i händelse av omfattande kriser i eller utanför EU. Föredraganden uppmanar ändå kommissionen och rådet att vara mer uppmärksamma och engagerade inom detta område som ligger i gråzonen mellan civilskydd, humanitärt bistånd, säkerhetspolitik och miljö.

Mänsklig säkerhet och utvecklingspolitikens säkerhetsdimension

Den 19 november 2007 ägde det första gemensamma mötet någonsin rum mellan försvars- och utvecklingsministrarna. Detta var ett viktigt steg när det gäller att ta itu med de problem som utvecklingsländerna står inför och stärka sammanhållningen och följdriktigheten hos EU:s kortsiktiga säkerhetsåtgärder och EU:s långsiktiga utvecklingsåtgärder gentemot de berörda länderna.

Principen om mänsklig säkerhet är en kärnprincip som är central i ESS och som – när den kombineras med principen om ”ansvar att skydda” – ger EU kraftfull politisk vägledning när det gäller att besluta om en intervention bör ske och ett otvetydigt mandat att intervensera på ett effektivt sätt under kriser.

Rådet är enligt internationell rätt skyldigt att se till att all civil och militär personal är fullgott utbildade i överensstämmelse med internationella humanitära standarder och att lämpliga riktlinjer granskas och utvecklas för att säkra hänsynen till lokalbefolkningar, kulturer och kön. Fler kvinnliga kandidater bör nomineras för tjänster på alla nivåer inom GUSP/ESFP, inbegripet ESFP-uppdrag.

Avväpning, demobilisering och återanpassning bör vara en integrerad del av ESFP-uppdragen. Närhelst detta är lämpligt bör ESFP-uppdrag inbegripa förstörelse och säker förvaring av nedmonterade vapen i syfte att undvika olaglig överföring av sådana vapen i enlighet med erfarenheterna från Nato SFOR/Eufor Althea-uppdraget i Bosnien och Hercegovina.

Transporter, kommunikationer och underrättelser

Leveransförseningen av flygplanet A400M för långväga humanitära och militära transporter och bristen på tillgängliga och driftklara helikoptrar för kortväga transporter är ett allvarligt hinder för lyckade ESFP-uppdrag och humanitära insatser. Man bör uppmuntra initiativ som t.ex. Salis (tillfällig lösning i fråga om strategiska flygtransporter) och Europeiska försvarsbyråns arbete avseende strategiska transporter.

Om det fransk-tyska helikopterprojektet för tunga transporter utvidgas till andra intresserade EU-stater kan det även bli värdefullt för EU. Föredraganden känner till de komplicerade orsakerna till bristen på tillgängliga och driftklara helikoptrar, vilka främst har att göra med höga kostnader för flygtimmar och underhåll. Föredraganden anser följaktligen att medlemsstaterna bör planera för en ökning av försvarsutgifterna för att därmed kunna använda de befintliga helikoptrarna på ett effektivt sätt.

När det gäller kommunikationer kan försvarsbyråns projekt om programvarustyrd radio förbättra kommunikationerna mellan civila såväl som militära myndigheter vid kriser.

När det gäller underrättelser kan medlemsstaterna öka sitt utbyte av sådana genom EU:s gemensamma lägescentral, särskilt avseende nya hot som inte omfattas av ESS, t.ex. trygg energiförsörjning och klimatförändringarnas säkerhetsksekvenser.

Militär kapacitet

Stridsenheterna är ett instrument som hjälper medlemsstaterna att omvandla sina väpnade styrkor, att stärka samverkansförmågan och upprätta en gemensam försvarsstrategisk kultur. Stridsenheterna har emellertid aldrig använts vid ett ESFP-uppdrag. Samtidigt föregås ESFP-uppdragen av en komplicerad styrkebidragsprocess som ofta orsakar förseningar i utplaceringen av styrkor. Rådet bör därför undersöka möjligheterna att undvika ineffektiva och motstridiga styrkebidragsprocesser.

Den rådande heterogeniteten avseende utbildning och utrustning mellan olika väpnade styrkor i medlemsstaterna är en ytterligare nackdel och man bör göra ansträngningar för att öka harmoniseringen på EU-nivå till nytta för ESFP. Ett militärt ”Erasmusprogram” som innefattar gemensam utbildning för militär personal som kan utplaceras i ESFP-uppdrag skulle vara ett steg framåt.

När det gäller militära strukturer bör en permanent planerings- och driftscentral inrättas inom EU:s operativa centrum för ledning av militära ESFP-uppdrag i syfte att öka effektiviteten.

Finansiering av ESFP-uppdrag

ESFP-uppdrag kan kräva snabba beslut av EU. När det gäller civila ESFP-uppdrag, som finansieras genom GUSP-budgeten, skulle rådet och kommissionen kunna lägga fram förslag till parlamentet om lämpliga och flexibla upphandlingsförfaranden för ESFP-uppdrag, och därvid kombinera flexibilitet och parlamentarisk granskning. Rådet skulle dessutom kunna inleda en dialog med parlamentet om möjligheten att överföra Athena-mekanismen till GUSP-budgeten samtidigt som man behåller den flexibilitet som Athena möjliggör.

ESFP och parlamentarisk granskning

Europaparlamentets granskning av ESFP-uppdrag är viktig och bör ske som ett komplement till – inte till skada för – den granskning som görs av de nationella parlamenten i EU.

Europaparlamentet ska fortsätta med att anta en rekommendation eller resolution före inledandet av ett ESFP-uppdrag (inbegripet användandet av en stridsenhet) i nära samråd med de nationella parlamenten, för att ge demokratisk legitimitet åt uppdraget i fråga.

För att garantera flexibilitet när parlamentet inte sammanträder bör arbetsordningen anpassas för att bemyndiga dess ansvariga utskott att anta denna rekommendation eller resolution på parlamentets vägnar. Rådet kan sedan infoga en hänvisning till den rekommendation eller resolution som parlamentet har antagit i den gemensamma åtgärd som bemyndigar ett ESFP-uppdrag, vilket skulle visa att rådet eftersträvar ytterligare demokratisk legitimitet för sina yttre åtgärder.

RESERVATION

i enlighet med artikel 48.3 i arbetsordningen
Gruppen Europeiska enade vänstern/Nordisk grön vänster

Betänkandet förespråkar en utveckling av EU:s militära politik på ett flertal områden och på ett sätt som skulle innebära en ytterligare militarisering av EU.

Den bygger på en rad falska antaganden, exempelvis följande:

- Den sätter vikt vid ett mycket nära samarbete mellan EU och Nato på alla områden. Ett exempel är ISAF/Eupol i Afghanistan.
- Den hänvisar i positiva ordalag till Lissabonfördraget, genom vilket utvecklingen på det militära området ska påskyndas på ett flertal olika sätt, trots att fördraget ännu inte ratificerats.
- Den hänvisar i betänkande om ESFP till Iran, vilket är ovidkommande. Den utgår från antagandet att Iran är i färd med att utveckla atomvapen, och välkomnar intensifieringen av kontraproduktiva FN-sanktioner.
- Den uttrycker stöd för ett antal militära projekt, och hänvisar i positiva ordalag till Europeiska försvarsbyrån.
- Den beskriver EU:s insatsstyrkor på ett sätt som uppmuntrar till att de används.
- Den förespråkar att man placerar Eurocorps som en permanent styrka under EU:s ledning.
- Den hänvisar i positiva ordalag till kommissionens försvarspaket, vilket kommer att innebära ytterligare militär utrustning och vapenexport.
- Den förespråkar att EU de facto ges en egen militärbudget.
- Den inordnar polisuppdrag i civila uppdrag.
- Den ger spridning åt begreppet ”mänsklig säkerhet” som allt oftare används för att legitimera militära interventioner.

Jaromír Kohlíček, Erik Meijer, Willy Meyer Pleite, Athanasios Pafilis, Tobias Pflüger

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	6.5.2008
Slutomröstning: resultat	+: 48 -: 4 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Christopher Beazley, Angelika Beer, Colm Burke, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Samuli Pohjamo, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Inese Vaidere, Ari Vatanen, Kristian Vigenin, Jan Marinus Wiersma, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Laima Liucija Andrikienė, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Carlo Fatuzzo, Marie Anne Isler Béguin, Erik Meijer, Rihards Pīks, Wojciech Roszkowski, Inger Segelström, Adrian Severin, Jean Spautz, Karl von Wogau